

Desperation

Vanhelga

Becksvart ångest utan ände
All lycka ständigt mig undfly
Förtvivlan styr min hand
I mitt svaga tillstånd

Ännu en till synes ändlös
Natt kommer allt närmare

Blödande omfamnar jag den
Låter den träda in

Så stirra nu in i mina ögons tomhet
Och säg att du inte njuter

Den totala maktlöshetens vrede föds
Att avliva smärta, min enda utväg
Lidandets barm mig ej längre föder
Skimrande, strålande, grymhet

Samvetets ihärdiga klagorop eka
Blödande jag ger mig ut att söka
Tröst, ro och välvilja
Ingenstans står att finna